

עפ"ת 28125/01/15 - רמדאן סויטאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 28125-01-15 סויטאת נ' מדינת ישראל 01 מרץ 2015

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת מיכל ברק נבו

רמדאן סויטאת

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד גיל דביר ועו"ד תומר שוורץ

המערער בעצמו

ב"כ המשיבה - עו"ד שמי לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בפ"ת, כב' השופטת אוסטפלד-נאוי בגמ"ר 7364-03-12, מיום 4.12.14, לאחר שהמערער הורשע, בתום שמיעת ראיות, בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה יחד עם תקנה 45 לתקנות התעבורה והוטלו עליו העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים

ג. פסילת רישיון נהיגה למשך 8 שנים

ד. קנס בסך 10,000 ₪.

מלכתחילה היה הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער אך בפתח הדיון בפנינו חזר בו ב"כ המערער מטיעונו כלפי הרשעת המערער והוא עומד על טיעונו כלפי עונשי המאסר בפועל ופסילת רשיון הנהיגה שהוטלו עליו.

עיקרי העובדות:

2.. כנגד המערער, יליד 1975, הוגש כתב אישום לפיו ביום 17.2.2010 בשעה 07:00 בבוקר לערך, נהג בטרקטור מסוג מחפרון אופני, בשטח עבודה מגודר וסגור לתנועת כלי רכב, במחלף פולג, על כביש 2, סמוך לנתניה.

תנאי הדרך היו: כביש אספלט סלול, תקין ויבש; מזג אויר נאה, ראות טובה

המערער החל לנסוע לאחר בטרקטור על מנת לפנות פסולת בשטח העבודה. במהלך הנסיעה אחורה פגע הנאשם בח'אלד זיוד, עובד נוסף ששהה במקום ולבש אותה עת אפודה זוהרת, וגרם למותו.

ביהמ"ש קמא קבע כי המערער התרשל בכך שנסע לחור מבלי שנקט אמצעים דרושים כדי למנוע סיכון או פגיעה; לא הבחין במנוח; לא עשה שימוש במראה האמצעית של הטרקטור ולא עשה שימוש במכוון בעת נסיעתו לאחור, כפי שנהג מן הישוב, בנסיבות העניין, היה נוהג.

גזר הדין של ביהמ"ש קמא

1. ביהמ"ש קמא מצין כי המערער מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1993 ולחובתו 4 הרשעות, כולן מסוג ברירת משפט.

2. תסקיר שירות המבחן סוקר את נסיבות חייו של המערער, שמנהל אורח חיים דתי מסורתי ומפנים ערכי החברה וחוקיה.

בסייפת התסקיר ציינה קצינת המבחן כי לאור עמדות המערער, שממזער את חלקו ואחריותו למות המנוח ומשליך האחריות על גורמים שאינם בשליטתו, היא סבורה כי הדבר מעלה את הסיכוי להישנות התנהגות עוברת חוק ולכן אינה באה בהמלצה.

3. ביהמ"ש קמא קובע כי מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה למי שבהתנהגותו פגע בערך החברתי, שהינו ביטחון הציבור.

4. ביהמ"ש קמא קובע כי מלאכתו אינה קלה שעה שהיסוד הנפשי של מבצע העבירה אינו של כוונה. בימ"ש קמא מפנה לכוונת המחוקק, תפיסתו ועמדתו לפיהן העונש שצפוי למי שנהג ברשלנות וקיפח חיי אדם, הוא עונש מירבי של 3 שנות מאסר בפועל.
- העונש מגלם את ערך קדושת החיים והצורך הבלתי מתפשר להגן על החיים, תוך הפניה לפסיקה באשר לענישה הראויה ולכללים המנחים.
5. ביהמ"ש קמא התייחס לרשלנותו של המערער, כפי שנקבע בהכרעת הדין וקבע באשר למנוח, שאין זה משנה אם היה במקום כעובד מן המניין או נכלל ב"ציבור" העובדים המורשים לשהות במתחם.
6. בגזירת העונש התחשב ביהמ"ש קמא בנסיבותיו האישיות של המערער ובאמור בתסקיר שירות המבחן לפיו כלל לא הביע חרטה כנה על ביצוע העבירה וביטויי החרטה מחוברים בחלקם הגדול למחיר האיש שהוא עלול שלם במידה ויוחלט על מיצוי הדין עמו.
7. ביהמ"ש קמא זקף לקולת המערער את עברו הפלילי והתעבורתי הנקי.
8. ביהמ"ש קמא איבחן את המקרה נושא הערעור מהמקרה נושא עפ"ת 42557-11-12 (בימ"ש מחוזי מרכז ניסים נ' מדינת ישראל), שבו הומתק עונש המאסר מ - 18 חודשי מאסר בפועל ל-6 חודשי עבודות שירות (להלן: "עניין ניסים").

נימוקי הערעור על גזר הדין:

1. ביהמ"ש קמא שגה בקביעת מתחם העונש ההולם שהיה מקום לקובעו כך שיכלול גם מאסר בדרך של עבודות שירות (בחלקו התחתון) ושתקרתו ודאי לא תחצה את עתירת המשיבה.
- א. העונש המקסימלי הוא 3 שנות מאסר, סיכומו של כל העונש שהוטל על המערער מגלה כי הושתה עליו כמעט מלוא תקופת המקסימום הקבועה בחוק (פחות 4 חודשים). המערער אינו סבור כי נסיבות העניין מצדיקות ענישה כה מחמירה.
- ב. המשיבה עצמה ביקשה כי הרף העליון של מתחם העונש יעמוד על 24 חודשים וביהמ"ש קמא העלה את הרף ל-30 חודשי מאסר.
- ג. ביהמ"ש קמא שגה בקביעת הרף התחתון והעמדתו על 12 חודשי מאסר. קביעה שגויה זו אינה מתיישבת עם תיקון 113. היה מקום לקבוע רף של מאסר שירוצה בעבודות שירות בהתאם לפסיקה.
- ד. עניינו של המערער כמעט ומשיק ל"תאונת עבודה" שכן גם גורמי החקירה לא יכלו להכריע את

מדובר בתאונת דרכים או תאונת עבודה. משכך, בהינתן נסיבותיה הייחודיות של התאונה, טוען המערער שראוי לגזור ממדיניות הענישה בפסיקה הנהוגה במקרי גרם מוות ברשלנות במקומות עבודה. אין זה סביר שבמקרה בו פועל מוצא מותו בתאונת עבודה שמתרחשת באתר עבודה - מתחם העונש אינו כולל עבודות שירות. (מפנה בעמ' 10 - 14 לפסיקה)

2. ביהמ"ש קמא שגה בחריגתו הדרמטית מהענישה שהוטלה בפסק דין אחר של ערכאת הערעור בעניין ניסים שעה שהעונש במקרה דומה להפליא הומתק מ-18 חודשי מאסר ל-6 חודשי עבודות שירות

3. לחלופין, שגה ביהמ"ש קמא גם אם סבר שהעונש המתאים הוא מאסר בפועל, כשהטיל תקופת מאסר ממושכת ובלתי סבירה לנסיבותיו של התיק ושל המערער.

בתיק אחר גזר ביהמ"ש קמא עונש של 18 חודשי מאסר (גמ"ר 8234-06-11 יעקב ניסים). יש דמיון רב בין שני המקרים. במקרה שם, קבע ביהמ"ש קמא רשלנות תורמת של המנוח בהתנהגותו יחד עם רף רשלנות גבוה של הנאשם.

ערעור שהוגש התקבל והעונש הועמד על 6 חודשי עבודות שירות.

4. ביהמ"ש קמא נתן משקל מכריע לעקרון הגמול וההרתעה ולא בחן לעומק את טיב התנהגות המערער והרקע לה. אין מדובר במי שגרם מוות ברשלנות בת"ד רגילה, אלא במהלך עבודתו השגרתית בהרף עין.

5. ביהמ"ש קמא שגה בהטילו 8 שנות פסילת רישיון שעה במדובר בתאונה באתר עבודה, שאינה מלמדת על רשלנות המערער בנהיגה לאורך השנים.

היה מקום לסייג את הפסילה ולאפשר למערער לנהוג ברכב פרטי. הרשעתו ממוקדת, באתר עבודה, שכללי הכביש הרגילים אינם חלים בו. אין מדובר בנהיגה רשלנית בכביש, התעלמות מתמרור או רמזור, נהיגה במהירות מופרזת או שכרות. ניתן להתרשם מההשקה בין תאונת דרכים לתאונת עבודה, אין לסווג את המערער כעברייני תנועה קלאסי ויש מקום לסייג תקופת הפסילה, כמו גם לקצרה משמעותית.

1. קיים הבדל בין המקרה נושא הערעור לבין המקרה נושא פסק הדין בעניין ניסים בכך שרשלנותו של המערער היתה גבוהה מרשלנותו של ניסים. המערער ראה את המנוח מאחורי הטרקטור ונסע לאחור זמן קצר אחרי שהצופר הופעל, למרות שידע שהמנוח צריך לחצות את השטח מאחורי הטרקטור.
2. רשלנותו של המערער במקרה זה היתה רשלנות גבוהה, על גבול פזיזות, ולכן עונש המאסר שהוטל עליו חמור מעונש המאסר שהוטל על ידי בימ"ש קמא בעניין ניסים ומעונש המאסר בעבודות שירות כפי שנקבע על ידי ביהמ"ש המחוזי, זאת בשל שהחל בנסיעה מייד עם שילוב ההילוך לאחור והפעלת הצופר.
3. בימ"ש קמא צדק בהטלת עונש המאסר למשך 20 חודש שהטיל על המערער גם אם קבע רף עליון של מתחם הענישה מעבר למה שהתבקש על ידי המאשימה שכן עונש המאסר עומד בתחום מתחם הענישה שלו עתרה המאשימה.
4. במהלך הדיון בפנינו הציג ב"כ המשיבה פסיקה לפיה במקרים של רשלנות רגעית שגילו נהגים הושתו עליהם עונשי מאסר לתקופות דומות מזו שהוטלה על המערער על ידי בימ"ש קמא.

דין והכרעה

1. אנו רואים עין בעין עם ביהמ"ש קמא את הצורך בהחמרה בעונשיהם של נהגים הגורמים למוות בנהיגה רשלנית, כמו המערער שבפנינו.
- הדברים נקבעו על ידי כב' השופט הנדל בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל והם שרירים וקיימים גם באשר למערער שבפנינו.
- עם זאת, יש מקום להתחשב גם לאור מדיניות הענישה המחמירה במקרים של תאונות דרכים בנסיבות אישיות ובנסיבות הקשורות בגרימת התאונה.
2. גם אם נאמץ את קביעותיו של בימ"ש קמא בעניין רשלנותו של המערער וחלקו של המנוח בגרימת התאונה, הרי נגיע למסקנה שפער הענישה בין עונש המאסר שהוטל על ידי ביהמ"ש קמא לבין עונש המאסר שהוטל על המערער בעניין ניסים על ידי בימ"ש קמא לבין עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל על ידי ערכאת הערעור בעניין ניסים, מצדיק התערבותה של ערכאת ערעור.
3. כך הם פני הדברים במיוחד כאשר ביהמ"ש קמא קבע בגזה"ד רף עליון של מתחם הענישה העולה ב-6 חודשים על הרף העליון שהתבקש לקבוע על ידי המאשימה בפניו.

גם אם עונש המאסר לתקופה של 20 חודש שהוטל על ידי בימ"ש קמא נמצא בתוך מתחם הענישה

עמוד 5

שאותו עתרה המאשימה לקבוע בבימ"ש קמא, הרי יש לסטייה לחומרה ממתחם זה כדי להשפיע גם על עונש המאסר שהוטל על המערער על ידי ביהמ"ש קמא.

4. איננו מקלים ראש ברשלנותו של המערער אך נראה לנו כי ההבדל ברשלנות בין המערער לבין המערער בעניין ניסים, כפי שתואר על ידי ב"כ המשיבה בפנינו, איננו מצדיק את שילוש עונשו של המערער מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות כפי שהוטל על המערער בעניינו של ניסים.

עם זאת, אין מקום להטיל על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שעותר בא כוח לעשות גם לאור הנסיבות המקלות שמנה בימ"ש קמא וגם לאור הודאתו המאוחרת של המערער בנהיגתו הרשלנית שבאה לביטוי בחזרתו מהערעור כלפי הרשעתו.

5. אמנם, כאמור, תרומתו של המנוח לקרות התאונה במקרה שבפנינו אינה עולה כדי תרומתו של המנוח לתאונה נושא עניינו של ניסים, אך אין לכחד כי הוא היה אחד העובדים במקום, ולא הובאה בפני ביהמ"ש קמא, כמו גם בפנינו, הסיבה בגללה לא עזב את המקום שבו נפגע על ידי הטרקטור כאשר הבחין בנסיעתו של המערער לאחר.

עם זאת, יש לזכור כי בעניינו של ניסים היתה בעיה באשר לסיבת מותו של המנוח, שסבל מבעיה לבבית.

6. לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור כלפי עונש המאסר שהוטל על המערער ומעמידים אותו על שנת מאסר בפועל.

אנו דוחים את הערעור כלפי עונש הפסילה מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה למשך 8 שנים, על המערער, שכן ובהתחשב במידה הראויה ברשלנות שגילה במקרה נושא הערעור ובנסיבות לקולא כפיש היו בפני בימ"ש קמא ובפנינו.

יתר חלקי גזר הדין נושא תיק גמ"ר 7364-03-12 (בית משפט השלום לתעבורה פתח תקווה) יעמדו בתקפם.

7. **המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 21.4.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.**

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

מיכל ברק נבו, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד